FESTUM S. ALOYSII GONZAGÆ CONFESSORIS.

DUPLEX.

In omnibus Regnis, & Locis, tùm intra, tùm extra Europam Regi nostro Catholico subjectis, ex mandato S. Rit. Cong. die 26. Maii 1738.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter propria.

ORATIO.

CÆlestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti; ejus meritis, & precibus concede, ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur, Per Dominum, &c.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 31.*

BEatus vir, qui inventus est sine macula; & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia, & thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? Fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, & perfe-

perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit: ideò stabilita sunt bona illius in Domino, & eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

℟. Euge serve bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam. * Intra in gaudium Domini tui.

℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium.

Lectio ii. Cap. 32. & 33.

QUi timet Dominum, excipiet doctrinam ejus: & qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui quærit legem, replebitur ab ea: & qui insidiosè agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient judicium justum, & justitias quasi lumen accendent. Qui credidit Deo, attendit mandatis: & qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, & liberabit à malis. Sapiens non odit mandata, & justitias, & non illidetur quasi in procella navis. Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis.

℟. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iii. Cap. 34.

SPiritus timentium Deum quæritur, & in respectu illius benedicetur. Spes enim illorum in salvantem illos, & oculi Dei in diligentes se. Qui timet Dominum, nihil trepidabit, & non pavebit: quoniam ipse est spes ejus. Timentis Dominum beata est anima ejus. Ad quem respicit, & quis est fortitudo ejus? Oculi Domini super timentes eum, protector potentiæ, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & umbraculum meridiani, deprecatio offensionis, & adjutorium casus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans sanitatem, & vi-

vitam, & benedictionem.

℟. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ALoysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, priùs cælo, quàm terris nasci visus; primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram B. Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non modò illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos ferè quotidie salutavit; sed à matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, & aquâ tolerabat. Quamquàm perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cùm

ejus prandia fermè vix uñciam æquarent. Sæpè etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris; cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citiùs ad orandum excitaretur; magnam quippè noctis partem, summâ etiam hieme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens ac pronus, in cælestium contemplatione traducebat. Interdiù quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis; imò perpetuâ velut ecstasi in Deo defixæ. Ei demùm ut unicè adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen patre, & aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam cælesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

IN tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cæpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui: Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem à divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mirâ etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quarto & vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis cædi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cælum. Ibi eum S. Maria Magdalena de Pazzis tantâ frui gloriâ,

Deo

Deō mōnstrantē ; vidit, quantam vix esse in cælo credidisset ; ipsumque sanctimonia insignem, & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus ritè probatis, Benedictus XIII. Sanctorum fastis Angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentiæ, & castitatis exemplar, simul & patronum studiosæ præsertim juventuti dedit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus; & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Cap. 22. ℣. 29.

IN illo tempore respondens Jesus, ait Sadducæis: Erratis nescientes scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cælo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

Lectio vii.

VIrginitas est bona, id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & istud tibi assentior; ac si libet, illud adjungam, tantò nuptiis eam præstare, quantò cælum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid præstereà audendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne, & sanguine coagmentati sunt: in terris prætereà non commorantur; non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potûs; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querella, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

AT humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cælum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modò spiritu, & corpore sancti sint, cæli Regem recipiunt. Vide ne virginitatis præstantiam? Quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUâ enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? Nullâ nisi quod mortali naturâ constabant. Nam cætera, si quis diligenter inquirat, hi nihilo minùs affecti reperientur, quàm beatæ illæ mentes: & id ipsum, quo inferiore conditione viderentur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ii qui essent mortali naturâ, possent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide quantâ eos fortitudine, quantâ vitæ ratione præditos fuisse oporteat. Te Deum.

Missa

Missa propriâ: Minuisti eum. | *In 2. Vesp. Commemorat. S. Paulini Episcop.*

HISPANIARUM.

DElatis ad Sanctissimum Dominum nostrum Clementem Papam XII. ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali de Aquaviva piis Catholicæ Majestatis precibus, ut festum Sancti Aloysii Gonzagæ, cujus mira sanctitas nusquam clariùs, quàm in ejus Aula, cùm ibi puer honorarium Ephebum ageret, enituit, unà cum Officio, & Missa variis Regnis, & Provinciis, ac toti Italiæ sub ritu duplici minori jam concessum, ad Regna quoquè Hispaniarum sub eodem ritu extendere Apostolicâ authoritate dignaretur: Sanctitas sua, attentâ peculiari devotione tum Majestatis suæ, tum Regnorum ejus, etiam in partibus Indiarum erga dictum Sanctum Aloysium, ob multas tam temporales, quàm spirituales gratias, quas ad ejus intercessionem illuc, ut & in reliquas Christiani Orbis partes Divina largitas effundere pergit, piæ hujusmodi petitioni benignè annuens, Missam, & Officium proprium pro Societate Jesu approbatum in festo ejusdem Sancti, die videlicèt 21. Junii, sub ritu duplici minori ab universo Clero Sæculari, & Regulari, utriusque sexus in Regnis omnibus, & locis, tùm intra, tùm extra Europam prædicto Regi Catholico subjectis, in posterum recitari, & respectivè celebrari mandavit. Die 26. Maii 1738.

Carolus, Cardinalis de Marinis,
Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

F. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secretarius.